

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200504
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200504.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Y. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom Ú. XXX/X, Z. Š., právne zastúpeného: Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátka, Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti: 1/ Ing. J. W., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom T. Q. Č.. XXX, 2/ W. W., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom T. Q. XXX, 3/ Mgr. V. T., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom Z. M. XXX, 4/ Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, IČO: 36 022 047 so sídlom Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16368/2017/SV/35776 zo dňa 05.06.2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/106/2017-56 zo dňa 12.06.2018 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/106/2017-84 zo dňa 09.10.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi nárok na náhradu trov kasačného konania p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Obec Banský Studenec ako príslušný stavebný úrad prvej inštancie rozhodnutím č. BSt/SU/31/SP/2016/VK zo dňa 12.10.2016 podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), vydal stavebné povolenie žalobcovi ako stavebníkovi na stavbu „Bufet - občerstvenie prestavba“ umiestnenej na pozemkoch parc. č. 450/3, 450/6 a 450/7 v k. ú. Z. M. so stanoveným účelom stavby - zlepšenie kvality poskytovaných služieb. Pre realizáciu stavby určil stavebný úrad viacero podmienok.

2. Na základe podnetu Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor starostlivosti o životné prostredie preskúmal Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej

správy (ďalej len „Okresný úrad“) v konaní mimo odvolacieho konania podľa ustanovenia § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie stavebného úradu, ktoré z dôvodu porušenia ustanovenia § 126 ods. 1 a § 140b ods. 1 ako aj § 39a, § 66, § 88 ods. 3 stavebného zákona zrušil, a to rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2017/002856-7,DD zo dňa 28.02.2017.

3. Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím č. 16368/2017/SV/35776 zo dňa 05.06.2017 odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu Okresného úradu zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil.

II. Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“ alebo „Správny súdny poriadok“) napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil pre nepreskúmateľnosť spôsobenú nedostatkom dôvodov. Krajský súd priznal žalobcovi náhradu trov konania.

5. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že žalobná námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov bola dôvodná, nakoľko zodpovedá obsahu odôvodnení tak napadnutého, ako aj prvostupňového rozhodnutia.

6. Poznamenal, že rozhodnutie správneho orgánu musí obsahovať odôvodnenie s náležitosťami podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku s tým, že žalovaný a ani prvostupňový správny orgán v odôvodneniach svojich rozhodnutí neuviedli obsah záväzného stanoviska, ktoré stavebný úrad nezahrnul do svojho rozhodnutia, a teda, ktoré v ňom uvedené konkrétne podmienky boli takými záväznými podmienkami uskutočnenia a užívania stavby stanovenými dotknutými orgánmi, ktorých absencia vo výroku rozhodnutia spôsobila jeho nezákonnosť.

7. Dodal, že chýba špecifikácia týchto chýbajúcich záväzných podmienok a ich jednotlivé vyhodnotenie, teda akou úvahou správny orgán dospel k tomu, že ich absenciou bol narušený záujem chránený osobitnými predpismi.

8. Podľa názoru správneho súdu, žalovaný a ani prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia medzi skutočnosťami tvoriacimi jeho podklad neuviedli, ktoré konkrétne záväzné podmienky neuvedené vo výroku zrušeného rozhodnutia o povolení stavby spôsobili jeho nezákonnosť. Žalobca pritom tvrdí, že podmienky uvedené v súhlase štátnej vodnej správy OU-BS-OSZP-5016/00601-2003 zo dňa 16.10.2016 sú v stavebnom povolení obsiahnuté, pretože sa vecne kryjú s podmienkami v ňom obsiahnutými a tiež, že podmienky zo záväzného stanoviska regionálneho úradu verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom, vyjadrenia Krajského pamiatkového úradu Banská Bystrica a Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor starostlivosti o životné prostredie týkajúce sa búrajúcich prác neboli potrebné, pretože stavba sa netýkala predmetných záujmov chránených osobitnými predpismi.

9. V ďalšom dal krajský súd do pozornosti, že bez toho, aby odôvodnenie obsahovalo rozhodné skutočnosti, nemožno zistiť, či ich neuvedenie vo výroku spôsobilo jeho nezákonnosť. Nemožno posúdiť, či išlo o podmienky, ktorých splnenie si vyžaduje ochrana verejného záujmu, alebo išlo len o všeobecne koncipované podmienky, napr. odkaz na povinnosť dodržiavať osobitný predpis, ktorú má stavebník už na základe tohto osobitného predpisu. Alebo, ako tvrdí žalobca, či išlo o podmienky už v stavebnom povolení obsiahnuté.

10. Správny súd uviedol, že skutočnosť, že výrok stavebného povolenia nemá všetky zákonom vyžadované náležitosti, je bezpochyby porušením § 66 Stavebného zákona. Avšak pre posúdenie, či je potreba presadenia zákonnosti, a teda zrušenia takéhoto rozhodnutia prevyšujúca nad dobromyseľne nadobudnutými právami účastníkov konania, je potrebné v odôvodnení uviesť chýbajúce záväzné podmienky.

11. Zdôraznil, že v zásade platí, že ak nezákonnosť zistená v mimoodvolacom konaní spočíva v takom konaní či opomenutí (chybe), pri absencii ktorého by nebolo možné skúmané rozhodnutie vydať, nemožno prihliadnúť na dobromyseľne nadobudnuté práva. V preskúmanom prípade žalovaný a ani prvostupňový správny orgán nezaložili svoje rozhodnutia na tom, že vydanie stavebného povolenia sa v danej veci priechilo zákonu pre nesplnenie zákonných podmienok nevyhnutných na to, aby ho bolo možné vydať, a teda povoliť žalobcovi navrhnutú stavbu, ale na tom, že výrok rozhodnutia neobsahuje všetky náležitosti, pretože neobsahuje všetky záväzné podmienky bez ich špecifikácie. Potom argumentácia, že v danom prípade bol zákon porušený v takom rozsahu, ktorý prevyšuje dobromyseľnosť nadobudnutých práv podľa krajského súdu nepostačuje.

12. Krajský súd mal za to, že len na základe konkrétnych absentujúcich záväzných podmienok možno vyhodnotiť, či povolením a užívaním stavby bol chránený záujem, resp. v akom rozsahu a ako vážne bol narušený a porovnať to s dobromyseľne nadobudnutými právami účastníka takéhoto konania.

13. Dodal, že vytýkané procesné pochybenia správneho orgánu, nesprávne posúdenie projektu a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup spôsobený chýbajúcim konaním o odstránenie stavby a následným územným konaním, resp. územným konaním spojeným so stavebným konaním nemožno pričítať na ťarchu účastníka. Inak povedané, ak by konanie malo len tieto pochybenia, nemohlo by to byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia práve preto, že správny orgán musí dbať na dobromyseľne nadobudnuté práva zo skúmaného rozhodnutia.

14. V ďalšom správny súd vyslovil, že nakoľko nedostatok dôvodov spôsobil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, súd sa námietkami nezákonnosti z ďalších dôvodov nemohol zaoberať.

15. Vo svetle uvedeného krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. d/ S.s.p. pre nepreskúmateľnosť spôsobenú nedostatkom dôvodov. V ďalšom konaní bude úlohou správneho orgánu vec opakovane posúdiť a svoje prípadné rozhodnutie riadne odôvodniť s náležitosťami podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku vrátane všetkých rozhodných skutočností, na ktorých svoje rozhodnutie založí a vrátane uvedenia úvahy, akou boli tieto rozhodné skutočnosti aj jednotlivo právne posúdené. Žalobcovi, ktorý bol úspešný súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

III. Konanie na kasačnom súde

16. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci - § 440 ods. 1 písm. g) S. s. p.

17. Dal do pozornosti, že krajský súd odôvodnil rozsudok iba tým, že v rozhodnutí sťažovateľa ani v rozhodnutí Okresného úradu nebol uvedený obsah záväzného stanoviska, ktoré stavebný úrad nezahrnul do svojho rozhodnutia.

18. Okresný úrad vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že stavebný úrad riadne nepreskúmal a nevyhodnotil projektovú dokumentáciu, nevyriešil umiestnenie stavby na inom mieste ako stála pôvodná stavba a nevyžiadal si potrebné stanoviská dotknutých orgánov. Sťažovateľ sa s rozhodnutím Okresného úradu stotožnil. Mal za to, že z rozhodnutia Okresného úradu a rozhodnutia sťažovateľa je zrejmé, v čom spočíva nezákonnosť stavebného povolenia a v čom stavebný úrad pochybil.

19. Zdôraznil, že zároveň je treba vziať do úvahy, že predmetná stavba sa nachádza v lokalite svetového dedičstva UNESCO, preto sú správne orgány nútené dôsledne posudzovať dodržiavanie podmienok krajského pamiatkového úradu a orgánov ochrany životného prostredia a orgánov ochrany vôd.

20. V ďalšom konštatoval, že stavebný úrad pochybil hlavne v tom, že nevenoval dostatok pozornosti stanoviskám dotknutých orgánov a primeranosti projektovej dokumentácie k citlivému chránenému územiu. Dodal, že problémom nie je mechanické zapracovanie pripomienok, ale ignorovanie požiadaviek dotknutých orgánov na prepracovanie projektovej dokumentácie a nevyriešenie niektorých problémov,

ktoré môže nová stavba v budúcnosti spôsobiť s ohľadom na životné prostredie, ochranu vody a vodného diela a rozvoj územia.

21. Sťažovateľ v ďalšom poznamenal, že stanoviská a súhlasy dotknutých orgánov sú dôležitým podkladom pre stavebný úrad, ktorý nemusí mať odborné znalosti.

22. Sťažovateľ mal za to, že v odôvodneniach rozhodnutí správnych orgánov je uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali, a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Tiež mal za to, že správne orgány postupovali v súlade s právnymi predpismi, vec správne právne posúdili, rozhodnutia sú riadne a zrozumiteľne odôvodnené, zistili úplný skutkový stav veci. Preto sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu .

23. Ku kasačnej sťažnosti sa v stanovenej lehote vyjadril len účastník konania v 4. rade, a to v podaní zo dňa 19.12.2018, v ktorom uviedol, že žalobca dodržal pri prestavbe resp. počas výstavby stavby všetky podmienky, ktoré mu boli uložené. V ďalšom konštatoval, že žalobca dodržiava všetky podmienky, ktoré mu boli zo strany správcu vodných stavieb Veľká a Malá Kolpašská uložené, preto nebol dôvod na ukončenie vzájomnej spolupráce. Výstupovania a konanie žalobcu označil za veľmi korektné a slušné. Záverom dodal, že jeho práva a záujmy ako účastníka správneho konania neboli zo strany stavebného úradu porušené alebo obmedzené a ním stanovené podmienky k realizácii stavby žalobcu s názvom „Bufet - občerstvenie prestavba“ boli v rozhodnutí stavebného úradu zohľadnené.

IV. Právny názor NS SR

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júna 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

25. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým správny súd zrušil jednak rozhodnutie žalovaného č.16368/2017/SV/35776 zo dňa 05.06.2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie č. OU-BB-OVBP2-2017/002856-7,DD zo dňa 28.02.2017 vydané v mimo odvolacom konaní, ktorým bolo zrušené rozhodnutie stavebného úradu č. BSt/SU/31/SP/2016/VK zo dňa 12.10.2016, ktorým bola podľa § 66 stavebného zákona povolená stavba „Bufet - občerstvenie prestavba“ pre žalobcu ako stavebníka na pozemkoch parc. č. 450/3, 450/6 a 450/7 v kat. úz. Z. M., a vec bola vrátená na ďalšie konanie prvoinštančnému orgánu verejnej správy, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich

predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

26. Kasačný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že Obec Banský Studenec, ako príslušný stavebný úrad, na podklade žiadosti žalobcu ako stavebníka rozhodnutím č. BSt/SU/31/SP/2016/VK zo dňa 12.10.2016 vydal stavebníkovi stavebné povolenie podľa § 66 stavebného zákona na stavbu - „Bufet - občerstvenie prestavba“ umiestnenú na pozemkoch parc. č. 450/3, 450/6 a 450/7 v katastrálnom území Z. M. a súčasne stanovil podmienky realizácie stavby s tým, že niektoré z uvedených podmienok vyplývali priamo z vyjadrení dotknutých orgánov - Vyjadrenie Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p., Odštepny závod Banská Bystrica č. CZ9914/2016-210 zo dňa 23.08.2016; Vyjadrenie Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor ochrany prírody a krajiny č. OU-BS-OSZP-2016/001044 zo dňa 16.08.2016; Vyjadrenie Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor štátnej vodnej správy č. OU-BS-OSZP-2016/001043-002 zo dňa 26.08.2016; Vyjadrenie Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor odpadového hospodárstva č. OU-BS-OSZP-2016/001042-002 zo dňa 03.08.2016.

27. Okresný úrad Banská Štiavnica, odbor starostlivosti o životné prostredie listom zo dňa 08.11.2016, doručeným Okresnému úradu dňa 18.11.2016, dal podnet na preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 65 ods. 1 správneho poriadku vzhľadom na skutočnosť, že stavebné povolenie neobsahuje podmienky určené stavebníkovi v súhlase orgánu štátnej vodnej správy č. OU-BS-OSZP-2016/00601-003 zo dňa 06.10.2016 a to napriek tomu, že stavebník bol vo vyjadrení č. OU-BS-OSZP-2016/001043-002 zo dňa 26.08.2016 na vydanie súhlasu orgánu štátnej vodnej správy výslovne upozornený.

28. Okresný úrad na základe podnetu Okresného úradu Banská Štiavnica, odbor starostlivosti o životné prostredie preskúmal právoplatné rozhodnutie obce Banský Studenec v mimo odvolacom konaní podľa § 65 správneho poriadku a rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2017/002856-7,DD zo dňa 28.02.2017 stavebné povolenie zrušil z dôvodu porušenia § 126 ods. 1, 140b ods. 1, § 39a, § 66 a § 88 ods. 3 stavebného zákona. V odôvodnení orgán verejnej správy prvej inštancie uviedol, že stavebný úrad sa neriadil ustanoveniami zákona, keďže v stavebnom povolení neurčil všetky podmienky pre uskutočnenie a užívanie danej stavby, ktorými by sa zabezpečilo plnenie požiadaviek dotknutých orgánov uplatnených v záväzných stanoviskách. Poznamenal, že stavebníkom predložená projektová dokumentácia rieši prestavbu objektu, pričom reálne ide o odstránenie časti stavby pôvodného bufetu a vybudovanie nového s tým, že z projektovej dokumentácie nie je zrejmé, ktoré časti stavby budú zbúrané a ktoré zostanú zachované. Okresný úrad mal za to, že stavebný úrad pochybil, keď žiadosť stavebníka s poukazom na rozsah búracích prác nevyhodnotil ako žiadosť o odstránenie stavby, pričom až po odstránení stavby zákonným spôsobom mal vykonať územné a stavebné konanie. Dodal, že terasa a žumpa sú v zmysle predloženého spisového materiálu umiestnené na pozemku, ktorý je vedený ako záhrada a v spisovom materiáli sa nenachádza vyjadrenie orgánu ochrany poľnohospodárskej pôdy. Záverom konštatoval porušenie zákona, ktoré prevyšuje dobromyseľne nadobudnuté práva stavebníka.

29. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 16368/2017/SV/35776 zo dňa 05.06.2017 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvoinštančné rozhodnutie potvrdil dôvodiac, že sa stotožnil s právnym názorom orgánu verejnej správy prvej inštancie. Na základe nezákonnosti rozhodnutia stavebného úradu vo veci predmetnej stavby v čase jeho vydania ustálil, že táto bola dôvodom na zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci samej podľa § 65 správneho poriadku, pretože uvedené skutočnosti mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, čo bolo v mimoodvolacom konaní nepochybne preukázané. V danom prípade záujem nad dodržiavaním zákona podľa žalovaného jednoznačne prevyšuje nad právami nadobudnutými dobromyseľne.

30. Krajský súd rozhodujúc o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvoinštančnému orgánu verejnej správy pre nepreskúmateľnosť spôsobenú nedostatkom dôvodov. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že ani žalovaný ani prvoinštančný orgán verejnej správy v odôvodnení rozhodnutia medzi skutočnosťami tvoriacimi jeho podklad neuviedli, ktoré konkrétne záväzné podmienky neuvedené vo výroku zrušeného rozhodnutia o povolení stavby spôsobili jeho nezákonnosť, preto správny súd konštatoval, že argumentácia, že v danom prípade bol zákon porušený v takom rozsahu, ktorý prevyšuje dobromyseľnosť nadobudnutých práv, nepostačuje.

31. Sťažovateľ podanie kasačnej sťažnosti odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) S. s. p.). Namietal, že z rozhodnutí orgánov verejnej správy oboch inštancií je zrejmé, v čom spočíva nezákonnosť stavebného povolenia a v čom stavebný úrad pochybil; v odôvodneniach rozhodnutí je uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia; postupovali v súlade s právnymi predpismi, vec správne právne posúdili, rozhodnutia sú riadne a zrozumiteľne zdôvodnené, zistili úplný skutkový stav veci.

32. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že predmetom konania je procesný postup krajského súdu, ktorý po tom ako zistil nepreskúmateľnosť rozhodnutia sťažovateľa ako aj orgánu verejnej správy prvej inštancie vydané v mimo odvolacom konaní pre nedostatok dôvodov, obe rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvoinštančnému orgánu verejnej správy.

33. Kasačný súd dáva do pozornosti, že zákonodarca ustanovuje podmienky preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania v ustanovení § 65 a nasl. správneho poriadku, majúceho charakter mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý je z hľadiska svojej právnej povahy prostriedok dozorového

opravného prostriedku. Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia vydaného v správnom konaní a zásadnou podmienkou na jeho uplatnenie je nezákonnosť rozhodnutia. Účelom konania preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania je preskúvanie právnych nedostatkov, t. j. odstraňovanie rozporov rozhodnutí so zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi. Na základe výsledkov preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán rozhodnutie zruší alebo zmení. Či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia, posúdi správny orgán podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia. Takýto postup však nie je možný len pre nehospodárnosť, či neúčelnosť rozhodnutia alebo pre jeho formálne nedostatky, ak nemajú vplyv na obsah rozhodnutia, a pod. V záujme zachovania stability právnych vzťahov založených rozhodnutím zákon vylučuje zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak by takýmto postupom boli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne. Pri preskúvaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán vychádza zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia teda musela existovať už v čase vydania rozhodnutia.

34. Uplatňovaním inštitútu preskúmania správneho rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa už zaoberal v rozhodovacej praxi najvyšší súd, ktorý vo svojej judikatúre napr. R 69/2002 - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/31/2002 zo dňa 01.11.2002 konštatoval, že správne konanie výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t. j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípád § 65 ods. 3 správneho poriadku).

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre publikovanej v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 27/2003, vyslovil názor, že preskúvanie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do úvahy len vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a konanie treba zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti či hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Novým, zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tak určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv.

36. Zároveň z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽo/31/2014 zo dňa 01.07.2016 vyplýva, že pri rozhodovaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku je správny orgán povinný zvážiť, či práva nadobudnuté na základe právoplatného rozhodnutia boli nadobudnuté dobromyseľne a či môžu byť zmenou alebo zrušením rozhodnutia dotknuté; táto úvaha správneho orgánu je predmetom súdneho preskúmania.

37. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zameral svoju pozornosť zásadnej námietke sťažovateľa - žalovaného, ktorou namietal, že krajský

súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia vecí podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., ktoré sťažovateľ videl v tom, že správny súd v danom prípade nesprávne ustálil, čo musí byť obsahom odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. Z uvedených dôvodov kasačný súd zameril svoju pozornosť tejto spornej otázke.

38. Skutkové zistenia vyplývajúce zo súdneho a administratívneho spisu v danej veci preukazujú, že Okresný úrad rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2017/002856-7,DD zo dňa 28.02.2017 vydaným v mimoodvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil právoplatné rozhodnutie obce Banský Studenec č. BSt/SU/31/2016/VK zo dňa 12.10.2016, ktorým bola podľa § 66 stavebného zákona povolená stavba „Bufet-občerstvenie prestavba“ na pozemkoch parc. č. 450/3, 450/6 a 450/7 v k.ú. Z. M. pre stavebníka - žalobcu, z dôvodov, že stavebný úrad nepostupoval v súlade so zákonom, najmä s ust. § 126 ods. 1, § 140b ods. 1, § 39a, § 66 a § 88 ods. 3 stavebného zákona. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že orgán verejnej správy prvej inštancie za dôvod nezákonnosti stavebného povolenia považoval najmä to, že stavebný úrad v stavebnom povolení neurčil všetky záväzné podmienky pre uskutočnenie a užívanie predmetnej stavby, ktorými by sa zabezpečilo plnenie požiadaviek dotknutých orgánov uplatnených v záväzných stanoviskách, pričom stavebníkovi neurčil žiadne podmienky vyplývajúce zo záväzného stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiari nad Hronom a vyjadrenia Krajského pamiatkového úradu Banská Bystrica ako aj podmienky Okresného úradu Banská Štiavnica, odboru starostlivosti o životné prostredie týkajúce sa búracích prác, resp. odstránenia stavby bufetu. Okresný úrad dodal, že zistil aj ďalšie porušenia zákona - zmätočná projektová dokumentácia, absencia vyjadrenia orgánu ochrany poľnohospodárskej pôdy. Na základe uvedeného konštatoval, že vydaním stavebného povolenia bol porušený zákon a takéto porušenie zákona prevyšuje dobromyseľne nadobudnuté práva stavebníka. Sťažovateľ preskúmaným rozhodnutím prvoinštančne správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie stavebníka zamietol. Sťažovateľ sa v odôvodnení rozhodnutia v zásade stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym názorom vysloveným v prvoinštančnom rozhodnutí. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia tiež konštatoval, že záujem na dodržiavaní zákona jednoznačne prevyšuje nad právami nadobudnutými dobromyseľne.

39. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade pri posúdení otázky nepreskúmateľnosti vyhodnotil túto žalobnú námietku za dôvodnú, pretože odôvodnenie ako prvoinštančného rozhodnutia orgánu verejnej správy, tak napadnutého rozhodnutia sťažovateľa mal za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správny súd poukázal na to, že odôvodnenia rozhodnutí oboch orgánov verejnej správy neobsahujú náležitosti podľa ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku, pretože z odôvodnení týchto rozhodnutí nevyplýva, aké konkrétne podmienky boli takými záväznými podmienkami, ktorých absencia vo výroku stavebného povolenia spôsobila jeho nezákonnosť.

40. Vo svetle uvedeného nemohol kasačný súd postupovať inak, ako súhlasiť s právnym názorom vysloveným správnym súdom v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozsudku. Krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia sťažovateľa náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami nastolenými Správnym súdnym poriadkom, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa napadnutého žalobou náležite vykonal v súlade s platnou právnou úpravou správneho poriadku v spojení s právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou - stavebným zákonom a svoju právnú úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, náležite odôvodnil. Kasačný súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia sťažovateľa a postupu mu predchádzajúceho pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému právnemu záveru ako správny súd o dôvodnosti žaloby spochybňujúcej vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia sťažovateľa v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvej inštancie.

41. Kasačný súd nesúhlasí s tvrdením sťažovateľa, že konajúce orgány verejnej správy postupovali v súlade s právnymi predpismi, vec správne právne posúdili, zistili úplný skutkový stav veci a rozhodnutia sú riadne a zrozumiteľne zdôvodnené. Niet pochybností o tom, že stavebný úrad je pri vydávaní stavebného povolenia povinný zabezpečiť dodržanie požiadaviek dotknutých orgánov vyplývajúcich z

ich vyjadrení, stanovísk či súhlasov, avšak vzhľadom na to, že obsah stanovísk dotknutých orgánov je častokrát veľmi všeobecný a upozorňuje len na dodržiavanie všeobecne záväzných predpisov, nemožno nezapracovanie niektorých požiadaviek dotknutých orgánov stavebným úradom do stavebného povolenia automaticky vyhodnotiť ako postup v rozpore so zákonom. Navyše, k zrušeniu stavebného povolenia došlo v rámci mimo odvolacieho konania, v ktorom z ustanovenia § 65 ods. 1 prvá veta pre konajúci orgán verejnej správy vyplýva možnosť zrušiť, resp. zmeniť preskúmané rozhodnutie, len ak bolo vydané v rozpore so zákonom, prípadne všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením, teda dôvodom na zrušenie alebo zmenu právoplatného rozhodnutia môže byť len nezákonnosť tohto rozhodnutia. Podľa názoru kasačného súdu ani žalovaný, ani prvoinštančný správny orgán v preskúmaných rozhodnutiach bližšie nešpecifikovali, ktoré konkrétne záväzné podmienky určené dotknutými orgánmi bol stavebný úrad povinný uviesť vo výroku stavebného povolenia, aby svoje rozhodnutie nezaťažil nedostatkom zákonnosti. Bez bližšieho uvedenia záväzných podmienok absentujúcich vo výroku rozhodnutia stavebného úradu nemožno posúdiť, či sa skutočne jedná o požiadavky, bez ktorých bol narušený verejný záujem chránený osobitnými predpismi, a ktorých nezahrnutie spôsobilo nezákonnosť stavebného povolenia alebo ide len o všeobecne formulované požiadavky, či podmienky, ktoré už sú v stavebnom povolení obsiahnuté. Vyslovený názor kasačného súdu je podporený aj skutočnosťou, že Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. ako správca vodných stavieb Veľká a Malá Kolpašská vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 19.12.2018 konštatoval, že žalobca dodržiava všetky podmienky, ktoré mu boli uložené; vzťah so žalobcom označil ako korektný a slušný; zo strany stavebného úradu mu neboli porušené ani obmedzené žiadne práva a všetky podmienky k realizácii prestavby boli v stavebnom povolení zohľadnené.

42. Ako už bolo uvedené vyššie, preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je ako opravný prostriedok spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. Predstavuje teda zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí, preto sa v správnej praxi označuje ako mimoriadny opravný prostriedok. To však zároveň znamená, že nie je generálne použiteľný a možno ho s úspechom uplatniť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte (čl. 1 ods. 1 <. Ústavy SR) narušiteľné len mimoriadne a výnimočne.

43. Pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania ide o posúdenie súladu rozhodnutia so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia. Rozhodnutia vydané v správnom konaní (v danom prípade stavebné povolenie) možno zmeniť alebo zrušiť, ak správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zistí, že bolo vydané v rozpore so zákonom. Musí však dbať o to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli dotknuté čo najmenej (§ 65 ods. 2 <. Správneho poriadku), a rešpektovať aj základné pravidlá konania (§ 3 <. Správneho poriadku). Inak povedané, v § 65 ods. 2 <. správneho poriadku zákonodarca garantuje účastníkovi konania ochranu v podobe príkazu správnomu orgánu, dbať, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

44. Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie, je jeho nezákonnosť. V žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť, resp. neúčelnosť, neefektívnosť alebo formálne nedostatky, ak nemajú vplyv na obsah rozhodnutia. Formálna vada rozhodnutia, ktorá strane nespôsobí žiadnu ujmu nie je vadou podstatnou, pre ktorú by bolo nutné rozhodnutie ako nezákonné zrušiť. V prípade, ak správny orgán rozhodnutie zruší, je povinný rozhodnutie náležite odôvodniť a dbať o jeho preskúmateľnosť. V prejednávanom prípade však krajský súd ustálil nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy oboch inšancií, so záverom ktorého sa kasačný súd v celom rozsahu stotožnil.

45. Kasačný súd v ďalšom považuje za dôležité dať do pozornosti, že žalobca v rámci administratívneho konania a rovnako aj v správnej žalobe namietal, že oba orgány verejnej správy sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s otázkou dbania, aby práva nadobudnuté dobromyseľne žalobcom boli pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania čo najmenej dotknuté. Hoci krajský súd postupoval v súlade so

zákonom, ak po konštatovaní nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí konajúcich správnych orgánov sa nezaoberal námietskami nezákonnosti z ďalších dôvodov, kasačný súd má však za to, že v predmetnom prípade je nevyhnutné vyjadriť sa aj k namietanej absencii odôvodnenia vo vzťahu k dobromyseľne nadobudnutým právam žalobcu predovšetkým z dôvodu, že sa vec vracia do pôvodného konania, v ktorom bude povinnosťou orgánu verejnej správy prvej inštancie vysporiadať sa aj s touto otázkou.

46. Kasačný súd k uvedenému konštatuje, že zákonodarca v citovanej právnej norme § 65 ods. 2 druhá veta správneho poriadku priamo orgánu verejnej správy v procese mimoodvolacieho konania ustanovuje povinnosť prihliadať a zohľadniť práva nadobudnuté dobromyseľne, keď ustanovuje: „Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.“

47. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že žalovaný ani prvoinštančný orgán verejnej správy náležite nepostupovali v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 65 ods. 2 správneho poriadku. Z procesu mimoodvolacieho konania správnych orgánov oboch inštancií a ani z odôvodnenia ich rozhodnutí ako výsledok ich preskúmvavej činnosti zákonnosti stavebného povolenia, zákonnosť ktorého preskúmavali v mimoodvolacom konaní, nijakým spôsobom nevyplýva, ako posudzovali práva stavebníka nadobudnuté stavebným povolením. Túto ich povinnosť priamo zakotvuje práva úprava ustanovená v § 65 ods.2 veta druhá správneho poriadku, a preto pokiaľ orgány verejnej správy oboch inštancií v mimoodvolacom konaní jej nevenovali náležitú pozornosť, ktorý postup musí byť zrejмый z odôvodnenia ich rozhodnutí, táto skutočnosť je sama o sebe dôvodom zakladajúcim nezákonnosť ich rozhodnutia. Argumentáciu žalovaného ako aj prvoinštančného orgánu uvedenú v závere odôvodnenia ich rozhodnutí, že porušenia sú natoľko závažné, že prevažuje záujem na dôslednom dodržaní zákonnosti nad záujmom stavebníka na zachovaní pôvodného stavebného povolenia, kasačný súd nemohol považovať za dostatočné odôvodnenie postupu a zdôvodnenia právnej úvahy orgánov verejnej správy oboch inštancií, na základe ktorej dospeli k záveru pri posudzovaní otázky vo vzťahu k právam stavebníka nadobudnutým stavebným povolením.

48. Kasačný súd dáva do pozornosti, že zákonnú povinnosť orgánu verejnej správy dbať pri zrušení alebo zmene právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, nemožno chápať tak, že tieto práva nemôžu byť dotknuté vôbec. Kasačný súd však upriamuje pozornosť sťažovateľa na to, že proces správneho konania predchádzajúci vydaniu správneho rozhodnutia aj v mimoodvolacom konaní musí vyplývať jednak z administratívneho spisu, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, v ktorom správny orgán v súlade s ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku je povinný uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Vzhľadom k uvedenému, ak sťažovateľ argumentoval, že pokiaľ dôjde k závažnému porušeniu zákona tak, ako je to v tomto prípade, je potreba zrušenia nezákonného rozhodnutia, keďže záujem ochrany zákonnosti jednoznačne prevažuje nad právami nadobudnutými žalobcom dobromyseľne, majú za to, že v tomto prípade záujem na dodržiavanie zákona jednoznačne prevažuje nad právami nadobudnutými dobromyseľne, uvedené tvrdenia mal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (rovnako aj orgán verejnej správy prvej inštancie v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia) náležite odôvodniť v súlade s ust. 47 ods. 3 správneho poriadku, čo v odôvodnení rozhodnutí orgánov verejnej správy oboch inštancií absentuje.

49. Vychádzajúc z predmetu súdneho prieskumu v danej veci, kasačný súd súčasne upriamuje pozornosť na právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 72/2010, v zmysle ktorého „v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd (rovnako aj orgán verejnej správy) prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkom konania. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu. Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne

okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textov právneho predpisu“.

50. Vzhľadom k uvedenému, kasačný súd v danom prípade nepovažoval postup orgánov verejnej správy oboch inšancií za súladný so zákonom, keď v preskúmovacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie zákonnosti stavebného povolenia, ktorým sa žalobcovi povolila stavba „Bufet - občerstvenie prestavba“ neupriamili svoju pozornosť k predmetu posúdenia aj z pohľadu zabezpečenia spravodlivej rovnováhy pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkom správneho konania. Zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu podľa názoru kasačného súdu vyplýva, že v danej veci orgány verejnej správy oboch inšancií v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje správny poriadok, pri výkone verejnej moci postupovali pri dodržiavaní relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k mimoodvolaciemu konaniu v zmysle právnej úpravy správneho poriadku vo vzťahu k právnej úprave stavebného zákona, najmä pri interpretácii právnej normy ustanovenej v § 65 ods. 2, veta druhá správneho poriadku, formalisticky, keď v rámci svojej rozhodovacej činnosti neposudzovali a nevyhodnotili práva žalobcu v súlade s citovanou právnou normou § 65 ods. 2 veta druhá správneho poriadku. Takýto postup kasačný súd považuje za nesúladný so zákonom.

51. So zreteľom na to, že v prejednávanej veci je predmetom konania rozhodnutie správneho orgánu v mimoriadnom preskúmovacom konaní, ktorého predmetom bolo právoplatné rozhodnutie stavebného úradu, zrušenie právoplatného rozhodnutia by malo byť odôvodnené takým nezákonným stavom a postupom správneho orgánu, ktorý by prevážil aj kritérium dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka tohto konania.

52. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, s poukazom na právne závery uvedené vyššie, kasačný súd považoval námietku sťažovateľa, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., uvedenú v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu, za nedôvodnú, ktorá nemohla mať za následok úspešnosť jeho návrhu. Kasačný súd tak kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku správneho súdu podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

53. Úlohou orgánu verejnej správy prvej inšancie v ďalšom konaní bude opätovne sa vecou zaoberať, pričom prihliadne na skutočnosti vyslovené v rozhodnutí krajského súdu a kasačného súdu, najmä bude dôsledne dbať o zachovanie dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu a svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

54. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal vzhľadom na úspech v konaní (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.).

55. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípuštný.